

ת"פ 3445/06/10 - מדינת ישראל נגד אריאל בן עזרא, א.ב.ד. הדפסות בע"מ ח.פ.

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 3445-06-10 מדינת ישראל נ' בן עזרא ואח'
כב' הש' ש. הרבסט

בעניין: מדינת ישראל
ע"י פרקליטות מחוז ירושלים
- נגד -
1. . אריאל בן עזרא ת.ז. 032544819
2. . א.ב.ד. הדפסות בע"מ ח.פ. 514110246

התביעה

הנאשמים

גזר דין

כנטען בכתב האישום, אביו של הנאשם שלפניי (מר דוד בן עזרא), הקים בשנת 1984 עסק פרטי בשם "א.ב. הדפסות" (להלן: "העסק") שעניינו היה בביצוען של עבודות דפוס שונות.

החל משנת 2005 הצטרף הנאשם, בנו, לעסק המשפחתי ומונה כמנהלו.

בשנת 2008, הקימו הנאשם (הנאשם) ואביו חברה בשם "א.ב.ד. הדפסות בע"מ" (נאשמת 2) אשר הנאשם נרשם כמנהלה וכבעל 49% ממניותיה.

במהלך השנים 2006-2008 זייף הנאשם עשרים ותשע חשבוניות מס בסכום כולל של כ-3.4 מיליון ₪, והכל במטרה להגדיל את הוצאות העסק והחברה, ולהקטין בכך את חבות המס המיוחסת להם.

הזיוף נעשה באמצעות סריקתן של חשבוניות מקוריות באמצעות מחשב, ושינוי הסכומים הנקובים בהם.

חשבוניות מזויפות אלו, היוו בסיס לדוחו"ת המס השנתיים שהגיש הנאשם בשם העסק ובשם החברה, ועל פי הן נקבעה חבות המס של הנאשם וחברותיו.

בגין אלו, הורשע הנאשם בעבירות של מסירת אמרות או תרשומות כוזבות בדו"ח, קיום פנקסי חשבון כוזבים, מרמה, ערמה, תחבולה, אי קיום דרישות לפי סעיפים 220(2)(4)(5) וסעיפים 216(1)(4) לפקודת מס הכנסה (נוסח חדש) וכן בביצוע עבירות מע"מ בנסיבות מחמירות לפי סעיף 217(ב2) בצירוף סעיפים 117(ב)(1)(6)(7)(8) לחוק מס ערף מוסף, התשל"ו-1975.

בשנת 2007 זייף הנאשם חשבונית מס, אישור מחברת "גטר" וכן אישור מרואה חשבון שנועדו להציג מצג שווא לבנק דיסקונט (סניף מחנה יהודה, ירושלים), לפיו הנאשם רכש מכונת דפוס במחיר מסויים ואשר יש בו כדי לשכנע את הבנק להלוות לחברה סכום של 900,000 ₪.

כתוצאה ממצג זה, קיבל הנאשם במרמה הלוואה בסך 900,000 ₪, רכש את המכונה וקיזז את סכום רכישתה פעמיים, במרמה, תוך "ניפוח" הוצאות חברה מתוך מטרה להקטין את חבות המס של החברה.

בגין אלו, הורשע הנאשם בעבירות של זיוף בכוונה לקבל דבר לפי ס' 418 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן - **החוק**), שימוש במסמך מזויף לפי ס' 240 לחוק (3 עבירות), קבלת דבר במרמה לפי סעיף 415 לחוק, מרמה, ערמה, תחבולה לפי ס' 220 (5) לפקודת מס הכנסה ועבירות מע"מ בנסיבות מחמירות לפי ס' 117 (ב) בצירוף סעיף 217(ב)(1)(6)&(8) לחוק מע"מ (אישום 4).

בסמוך לאותה העת, זייף הנאשם אישור מהבנק, לפיו הועברו סך של כ- 248,000 ₪ לחברת "דלק מוטורס", על מנת שתוגדלנה מסגרות האשראי של העסק והחברה בבנק.

בגין אלו, הורשע בעבירות של זיוף בקוונה לקבל דבר ובניסיון קבלת דבר במרמה (אישום 5).

סמוך לחודש ספטמבר 2008, זייף הנאשם שלושה מסמכים שנחזו להיות אישורים מהבנק שלפיהם הועברו כ- 238,000 ₪ לחברת "כלמוביל" לשם רכישת רכב שנועד לשמש כבטוחה לחשבון הבנק של החברה.

בגין אלו, הורשע בעבירת זיוף בכוונה לקבל דבר (אישום 6).

באותה העת, זייף הנאשם אישור מהבנק, לפיו הועברו סך של כ- 13,750 ₪ לחברת "מימון ישיר", על מנת שזו האחרונה תסיר שעבוד שהטילה על רכבו של הנאשם.

בגין אלה הורשע הנאשם בעבירות של זיוף בכוונה לקבל דבר ונסיון קבלת דבר במרמה (אישום 7).

כמו כן, בשנת 2008, לא הגיש הנאשם דו"ח שנתי עבור החברה, העסק ובגין הכנסותיו האישיות.

בתחילת שנת 2009, נעצרו הנאשם ואביו ושחררו בתנאים מגבילים הכוללים איסור יציאה מן הארץ. הנאשם שחפץ באותה העת לצאת לחופשה בתאילנד, נדרש להפקיד סכום של 40,000 ₪ עבורו ועבור אביו, או אז, יוכל לקבל את דרכונו ולצאת מן הארץ.

הנאשם הפקיד סך של 20,000 ₪ אך זייף שני טפסי הפקדה נוספים בסך 10,000 ₪ כל אחד, העבירם למס הכנסה ולמזכירות בית משפט השלום בירושלים, קיבל את דרכונו וטס לחופשה בתאילנד.

בגין אלו, הורשע הנאשם בעבירות של זיוף בכוונה לקבל דבר בנסיבות מחמירות (2 עבירות), שימוש במסמך מזויף בנסיבות מחמירות (4 עבירות), קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות (2 עבירות) (אישום 8).

נוסף על כל אלו, צירף הנאשם תיק נוסף (ת.ד. 4109-12-12), מבית המשפט לתעבורה בירושלים והודה בעובדותיו, לפיהן, ביום 25.1.12 נהג ברכב בעת שהיה פסול מלהחזיק ברישיון נהיגה, וללא ביטוח בר תוקף.

הנאשם, אותה העת, נהג ברשלנות לאחור, ופגע ברכב אחר שהיה בדרך.

עבירות תעבורה שבהן הורשע הנאשם כוללות נהיגה ברשלנות, גרימת תאונה, נסיעה לאחור, נהיגה בזמן פסילה ונהיגה ללא פוליסת ביטוח בר תוקף, לפי סעיפים 62(2) ו-67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] התשכ"א-1961, וכן לפי תקנות 21(ב)(2) ו-45(1) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961 וס' 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תש"ל-1970.

הנאשם הורשע על פי הודאתו, אם כן, בשנים עשר סעיפי חיקוק שונים הכוללים עבירות של תרשומת כוזבת בדו"ח, אי קיום דרישה, מרמה עורמה ותחבולה, קיום פנקסי חשבון כוזבים, עבירות לפי חוק המע"מ, זיוף, שימוש במסמך מזויף, קבלת דבר במרמה (בנסיבות מחמירות), וכן ניסיון לקבלת דבר במרמה (בנסיבות מחמירות).

עוד הורשע הנאשם בעבירות תעבורה הכוללות נהיגה ברשלנות, גרימת תאונה, נסיעה לאחור, נהיגה בזמן פסילה ונהיגה ללא פוליסת ביטוח בר תוקף.

הנאשם, יליד שנת 1986, הינו בן 26 שנה כיום. עברו נקי ונטול הרשעות, ולא נפתחו לו תיקים נוספים מאז ביצוען של העבירות המתוארות בכתב האישום.

מנגד, עברו התעבורתי כולל 31 הרשעות במגוון עבירות ובתוכן נהיגה בפסילה, אי ציות לתמרורים שונים, מהירות מופרזת, אור אדום, נסיעה ללא חגורה ושימוש במכשיר טלפון נייד בעת הנהיגה.

טיעוני הצדדים

לשיטת **המאשימה**, מדובר בעבירות חמורות ובעלות משמעות לכלל הציבור. מעשיו של הנאשם מנעו משלטונות המס בקרה אפקטיבית על עסקיו, והביאו לחבות מס נמוכה שלא אפשרה, מטבע הדברים, גביה אפקטיבית וצודקת של המיסים השונים.

באומדן גס, מדובר בהעלמת מס ברוטו ששוויה עולה כדי סכום ההוצאות הלא מדווחות, היינו, סך של 3.4 מיליון ₪ - סכומן של החשבונות שזויפו, כפי שתואר לעיל.

לטענת המאשימה, מדובר בעבירות ששכר רב בצידן ועל כן חשיבות ההרתעה גדולה היא עד מאד. בעבירות זו ובנסיבות אלו, כך לשיטתה, מתחם העונש ההולם בגין אישומים **1-3** צריך שיעמוד על **8-24 חודשי מאסר בפועל**.

המתחם ההולם בגין אישומים **4-8** שעניינם מרמה וזיוף, צריך שיעמוד, כך לשיטת המאשימה על **מאסר שירוצה בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל** בגין כל אחד מאישומים אלו.

על כל אלו יש להוסיף מתחם ענישה ההולם בגין עבירת התעבורה שצורפה לתיק דנן, שיעמוד על **מאסר קצר בפועל**.

נסיבותיו של הנאשם, גילו, עברו הפלילי הנקי והעובדה כי טרם השיב את שהיה עליו להשיב, מוליכות לעונש מתאים של **כשלוש שנות מאסר בפועל** הנמצא במרכזו של המתחם תוך חפיפה בין המתחמים השונים שהוצגו, ואשר יחד עימו יש לגזור מאסר מותנה משמעותי וצופה פני עתיד, וכן קנס שידגיש את עובדת היות העבירות נשואות כתב האישום עבירות כלכליות שעניינן רווח כספי. נוסף על כך אלו, מבוקשת פסילה ופסילה מותנית שמקורה בעבירת התעבורה שצורפה כפי שתואר לעיל.

מאידך, כיוונה **הסנגוריה** את חיציה לחבות המס הנמוכה יחסית, גילו של הנאשם, מצבו הנפשי, והעובדה כי חייו התמוטטו יחד עם התמוטטות עסקיו. לשיטת ההגנה, סכום העלמה הריאלי הנמוך יחסית "מושך" את מתחם הענישה ההולם מטה, עד כדי שעונש של מאסר המרוצה בעבודות שירות שוכן לו במרכז המתחם ולא בקצהו המקל. בנסיבות אלו, , הרי שהעונש המתאים הוא עבודות שירות שילוו במאסר מותנה.

בא כוח הנאשם עתר עוד כי לא יוטל קנס על הנאשם. לדידו, הנאשם, מאז פרוץ הפרשה, התמוטט מן הבחינה כלכלית כך שהטלת קנס נוסף הרי שיש בו כדי למוטטו באופן סופי ומחלט.

הפסיכולוג, דר' ג'אנסטיל, שהחל לטפל בנאשם לפני חודשים מספר, תיאר מצב לפיו הנאשם "דילג" על שלב הנערות בחייו, תוך "קפיצה" ישירה לשלב הבגרות. "קפיצה" זו מקורה, בתפקיד שהוטל על הנאשם, שעניינו ניהול בית הדפוס המשפחתי באופן מלא ובלעדי, ללא כל סיוע מאחיו האחרים.

לדבריו, בגיל צעיר יחסית הוטל עליו הנטל המשפחתי של ניהול העסק והחזקתו, ועל כן הוא "נלחץ" מכובד המשימה, איבד את עשתונותיו וכושר שיפוטו הטבעי, עד כדי שביצע את המיוחס לו.

דר' ג'אנסטיל שלל את ההנחה לפיה הנאשם סובל מהתמכרות כזו או אחרת, וגרס כי הוא מעדיף, מבחינה מקצועית, את האופק השיקומי-טיפולי על זה העונשי.

סבתו של הנאשם, אביו ואחיו העידו אף הם על אופיו הטוב ועל תפקודו המשמעותי בחיי משפחתו וניהול בית הדפוס שבבעלות המשפחה. לדברי בני משפחתו, המשפחה ספגה אף היא מכה קשה, וכמו חברותיו ועסקיו של הנאשם, אף היא היא מועמדת לפירוק.

תסקיר שירות המבחן

קצינת המבחן קבעה כי הנאשם הוא אדם מניפולטיבי הפועל לאורם של אינטרסים צרים, תוך חיפוש פתרונות קלים לקשייו. כך, לדוגמא, ממשיך הנאשם בפעילותו העיסוקית בבית הדפוס עד היום, בעוד שכל הפעילות החשבונאית נרשמת על שמה של בת זוגו.

מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם, לוקח אחריות על מעשיו, למעט המפורט באישום מספר שש, כשהוא מודה שהמניע מאחורי מעשיו היה מניע כלכלי ורצון להגדיל את הכנסותיו, ללא שיתוף המדינה ברווחיו.

בסיכומם של דברים, לא ראתה קצינת המבחן להמליץ על טיפול או שיקום, וכן אין המלצה לכך שהנאשם לא יורשע בדינו.

הנאשם בדברו האחרון

הנאשם בדברו האחרון, הביע חרטה על מעשיו, ביקש למחוק פרק זה בחייו, הרבה לבכות וביקש רחמים עליו ועל משפחתו. לדבריו, הוא ימריא מכאן ואילך לדרך חדשה, שאינה כוללת מעשי פשע, מרמה או ביצוען של עבירות תעבורה.

לדבריו, בשנים האחרונות הלך בדרך קצרה שהיא ארוכה, סיבך עצמו שוב ושוב ופגע בקרובים לו, באוהביו ובאהוביו, וכעת מנוי וגמור עימו לחדול מכך.

דין והכרעה

כתב האישום המתוקן מונה שמונה אישומים, הכוללים עבירות מס ועבירות מרמה וכן עבירות תעבורה בתיק המצורף. במסגרת קביעת מתחמי העונש ההולם, לטעמי, יש לחלק את העבירות בעניינו של הנאשם לשלוש קבוצות.

הראשונה, מונה את שלושת האישומים הראשונים, בגין עבירות מס, המהווים אירוע אחד לצורך קביעת מתחם ענישה הולם.

הקבוצה השנייה, מונה את עבירות המרמה שבאישומים השלישי עד שמיני.

בכל אחת מן הקבוצות, אמנם, מדובר במספר עבירות, אך השיטתיות והדמיון הרב בהן בוצעו, מצדיקות קביעת מתחמי עונש הולם אחיד לכל העבירות שבכל אחת מן הקבוצות, תוך התחשבות בעובדה שמדובר בריבוי עבירות בכל אחת מן הקבוצות (וראו בעניין זה תפ"ח (מחוזי-ת"א) 49290-05-12 **מדינת ישראל נ' ג'אבר**, פסקה 13 (26.6.2013)).

הקבוצה האחרונה היא בגין עבירות התעבורה שעבר הנאשם בשנת 2012 שבגינן הועמד לדין בתיק המצורף.

מתחם הענישה ההולם

עול המס במדינת ישראל הינו עול אמיתי, פשוטו כמשמעו.

כפי שהעול מונח ומהודק על צווארה של הבהמה בעת שהיא עובדת, כך גם עולו של המס רובץ על צווארי הציבור העובד והיצרני. הוא מוטל על הצוואר בכבדות, וכל תזוזה לצד זה או אחר מזכירה את קיומו של עול זה. נחמתו של העובד היא, כי כספי המס משמשים למטרות ציבוריות טובות וחשובות שיש לקדמן, ועל כן הוא מקבל באהבה את קיומה של חבות המיסים במדינה.

נחמה נוספת של העובד הינה השוויון בנטל המס. העובד מודע ויודע כי כל העובדים כפופים לחבות מס זו, ועל כן משאו של העול הופך קל יותר וסביר יותר.

העלמת ההכנסות החייבות במס, יש בה כדי למוטט סדר חברתי זה.

לו יידע העובד, כי הנטל הכבד מוטל רק על כתפיו, הרי שמשאו של נטל זה ייהפך כבד יותר ויותר, הן מבחינת הרגשתו הסובייקטיבית והן מבחינה אריתמטית. הנוסחה פשוטה היא עד מאד- ככל שחלק גדול יותר מן האוכלוסיה העובדת והחייבת במס ישלמו, הרי ששיעור המס ילך ויפחת.

יתירה מזאת.

מדובר בעבירה שקל מאד לבצעה, וניתן לעברה במחדל בלבד. שילוב זה של רווח כלכלי רב מחד, וקלות הביצוע מאידך, מחייב ענישה מוחשית וקשה, למען תדע סביבתו העובדת של העבריין כי על אף שהעבירה קלה לביצוע, הרי שסיכון רב בצידה בשל העונש המחמיר הנגזר בשל עבירות אלו.

במקרה דנן, מדובר בעבירה מתמשכת ולא במעידה עבריינית חד פעמית. שלוש שנים עברו על הנאשם כמנהלן של החברה והעסק, שלוש שנים בהן עסק ללא הרף בזיוף, בהצגת מצגי שווא ובמרמה סדרתית. בכל פעם דווחו אך חלק מן ההכנסות, ושלטונות המס הוטעו שוב ושוב.

סעיפי החיקוק בפקודת מס ההכנסה (נוסח חדש) עוסקים בסנקציות המופעלות כאשר הנישום אינו מדווח על הכנסותיו, אף אם לאור הוצאותיו ששימשו לייצור הכנסות אלו, לא הייתה קיימת חבות מס. אולם, לטעמי, בבואנו לעסוק בענישה פלילית, הרי שהנזק הריאלי ("האמיתי") שנגרם הוא אחד מהפרמטרים אותם יש לבחון בטרם ייגזר הדין.

הדרך, אם כן, היא שילוב בין שני עקרונות אלו. שילוב זה יש בו כדי "לרסן" את המתחם העונשי במקרים כגון זה שלפניי, או להעצימו במקרים אחרים, אשר בהם, סכום ההעלמה נמוך יותר אולם חבות המס גדולה ומשמעותית.

במקרה דנן, שאלה זו היא בעלת חשיבות משנית לאור מעשי הזיוף והמרמה של הנאשם, תכיפותם והיקפם, אך בכל זאת ניכר כי בית הדפוס המשפחתי קרס והצטמק עד מאד, מכונותיו שועבדו והיקף פעילותו הצטמצם, עובדות המצביעות על חבות מס הולכת וקטנה בשנים המתוארות בכתב האישום.

עם זאת, ראיתי לציין כי במקרה דנן, שאלה זו אינה מתעוררת הן משום שלא נטענה והן משום היא שבעלת חשיבות משנית בתיק זה לאור ריבוי מעשי הזיוף והמרמה של הנאשם שלוו ושולבו בביצוע העבירות הפיסקליות, כאמור לעיל.

הנאשם ביצע את העבירות המיוחסות לו שוב ושוב תוך שהוא מפזר באופן תדיר מסמכים שזויפו על ידיו בתחום ובעורמה, תוך יצירת מצגי שווא שהביאו לו רווחים נאים בדמותם של קווי אשראי פתוחים ומורחבים.

חלקו בביצוע המיוחס לו הוא משמעותי ודומיננטי, ויש להתייחס אליו כאל ההוגה והמבצע הבלעדי של תוכנית המרמה שתוארה לעיל.

עבירות התעבורה אותן ביצע הנאשם, נקבעו על פי סעיפי חיקוק שיש בהם כדי לשמר את בטיחות הנסיעה והשימוש בדרך, ונסיבותיו של כתב האישום התעבורתי שצורף, מלמדות על דפוס דומה - חטא גורר חטא, עבירה גוררת עבירה, נסיעה ללא רישיון וללא ביטוח גוררת נהיגה רשלנית המביאה לתאונה שהסתיימה ללא נפגעים, אך יכולה הייתה להסתיים אחרת.

לאור הערך המוגן כפי שפורט לעיל, הפסיקה הנוהגת ונסיבות העבירות המתוארות בכתב האישום, אני סבור כי מתחם הענישה ההולם צריך שינוע בין **שירות ארוך לתועלת הציבור ועד למספר חודשי מאסר**.

עבירות המס והזיוף המיוחסות לנאשם, נעשו כולם לאותה מטרה, והיא, המשך פעילותו של בית הדפוס המשפחתי, והמשכם קיומם של קווי האשראי פתוחים שעניינם המשך תזרים מזומנים.

כך בעניין הדיווחים הכוזבים, וכך בעניין זיוף המסמכים המיוחס לנאשם (למעט זיוף אישור ההפקדה שאפשר את יציאתו של הנאשם מהארץ). מאחר והמניע זהה, ומהות העבירות היא הצגת מצגי שווא לגורמים כלכליים שונים על מנת להשיג טובות הנאה כלכליות, הרי שאני רואה בכל העבירות הללו, מסכת עובדתית אחת, וכך אתייחס אליהן, כאמור וכמפורט, בעת קביעת המתחם העונשי ההולם.

מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות אלה כוללת מאסר בפועל לתקופות ארוכות בצד קנסות כבדים, זאת אף אם מדובר בנאשמים ללא הרשעות קודמות (ראה ע"פ 2919/02 **אלוני נ' מדינת ישראל** (1.10.2002) וכן רע"פ 74/13 **חלידו נ' מדינת ישראל** (17.3.2013)). בהתחשב בריבוי העבירות הן לפי פקודת מס הכנסה והן לפי חוק המע"מ, בסכומי ההעלמה הגבוהים, ובפסיקה הנוהגת יש להעמיד את המתחם ההולם במקרה זה על טווח **שבין שישה חודשי מאסר, בפועל או בעבודות שירות, ועד עשרים חודשי מאסר בפועל**, בצד קנס ומאסר על תנאי (ראה והשווה ת"פ 15584-01-12 **מדינת ישראל נ' שאול נפתלי** (15.9.2013) וע"פ (חי') 43162-05-13 **חבוס עאדל נ' מדינת ישראל אגף המכס והמע"מ** (12.09.2013)).

לאור הערך המוגן כפי שפורט לעיל, הפסיקה הנוהגת ונסיבותיהן של העבירות, אני סבור כי מתחם הענישה ההולם עבור "מקבץ העבירות" (עבירות המס והזיוף) אותן ביצע הנאשם צריך שינוע בין **12-36 חודשי מאסר בפועל ממש**.

העונש המתאים

הנאשם עצמו, יליד שנת 1986, בן 28 שנים כיום, ועברו נקי ונטול הרשעות. עם זאת, בעברו התעבורתי 30 הרשעות במגוון עבירות תעבורה הכוללים נהיגה ללא רישיון, אי ציות לתמרורים שונים וכן עבירות מהירות.

הנאשם מגלה דעתו, פעם אחר פעם, כי השקר הוא דרכו והמרמה היא מסלולו.

כך מלמדים מעשיו, וכך אף התרשמה קצינת המבחן.

הנאשם ניהל את העסק המשפחתי מאז היותו נער צעיר, והסתבך בשל כך בחובות והליכים משפטיים אזרחיים רבים ומורכבים.

אביו, ביקש להיות מוכרז כפושט רגל, ואין ספק למעשי הנאשם תרומה רבה במצב עגום זה.

לחומרה, אשקול את רצף העבירות המטריד, ואת קביעותיה של קצינת המבחן אודות המניפולטיביות של הנאשם, ודרכי המרמה התדירות בהן נקט, כאמור.

לקולה, אשקול את גילו המציבו במשבצת ה"בגירים הצעירים", את תפקידו במשפחה, את הנזק העלול להגרם לו בשבתו בבית האסורים, את בעיותיו הקוגניטיביות, את נערותו הגזולה ואת העובדה כי נטל אחריות למעשיו והודה במיוחס לו.

גילו הצעיר ופזיזותו עומדים לו לרועץ, אך גם מלמדים זכות עליו. יש שלומדים את לקחייהם בשיעור ובעצה, ויש שרק נפילות חוזרות ונשנות מעמידות אותם על מקומם הנכון והראוי.

בשל כל אלו, סברתי כי העונש המתאים מצוי בחלקו **התחתון** של מתחם הענישה ההולם אך לא בתחתיתו.

אולם, לטעמי, יש להוסיף לרכיבי העונש קנס, כראוי לעבירה כלכלית, ועל מנת לשמר את ההרתעה הנצרכת בעבירות אלו, כמפורט לעיל. גובה הקנס צריך שיותאם ליכולותיו הכלכליות של הנאשם, ומאידך עליו להיות "מכאיב" דיו כדי לייצר את ההרתעה הנדרשת.

לעבירות התעבורה, אוסיף אף רכיב של פסילה ופסילה מותנית, שיש בו תגמול וגמול עבור מעשי הנאשם.

לאחר שבחנתי את נסיבותיו של הנאשם, גילו, עברו, ויתר הנתונים שפורטו לעיל, הריני גוזר על הנאשם את אלו:

1. **שבעה עשר (17) חודשי מאסר בקיזוז חמישה ימי מעצר.**
הנאשם יתייבב לריצוי מאסרו ביום 1.7.14 בבית המעצר המגרש הרוסיים.
אני מורה לשב"ס לשקול ולבצע מיון מוקדם לנאשם, בשל נתוניו המיוחדים כפי שפורטו לעיל.
2. **שישה (6) חודשי מאסר אשר לא יירוצו, אלא אם יעבור הנאשם על העבירות בהן הורשע תוך שלוש שנים מיום שחרורו.**
3. **25,000 ₪ קנס או 90 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.3.15 או ב- 50 תשלומים שווים ורצופים אשר ישולמו החל מיום 1.10.14 ומשם ואילך בכל 1 לחודש.**
לא ישולם אחד מן התשלומים, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מידי, והנאשם ייאסר.
4. **הנאשם יפסל מלהחזיק ברישיון נהיגה למשך 11 חודשים החל מיום שחרורו ממאסרו או מהיום בו יפקד רישיונו.**
5. **שישה חודשי פסילה מותנית אותם לא יירצה הנאשם אלא אם יעבור על עבירות התעבורה בהן הורשע תוך שנתיים מיום שיחרורו ממאסרו.**
6. **הנאשם יחתום על התחייבות בסך 5,000 ₪ שלא לעבור על העבירות בהן הורשע (למעט עבירות התעבורה) תוך שנתיים מיום שחרורו ממאסרו.**
לא יחתום הנאשם - ייאסר למשך 40 יום.
7. **המוצגים, ככל שישנם, יחולטו או יושמדו על פי חוות דעתו של רשם המוצגים.**
8. **קנס בסך 1,000 ₪ לנאשמת 2. הקנס ישולם עד ליום 1.10.14.**

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"א אייר תשע"ד, 11 מאי 2014, בנוכחות הצדדים.